

Skriker för att jag vill leva

En promenad. Jag hör, uppfattar. Dunk dunk dunk. Samhällets enorma maskin som segt arbetar på. Människor som hastar förbi. Människor på väg till jobbet. Stressade människor som tjänar samhället. Dunk dunk dunk.

Det är rött. Jag väntar. Jag väntar för att jag inte vill bli påkörd, för att jag inte vill dö, för att jag inte vill förlora min tid här på jorden. Jag gillar inte att vänta. Jag gillar inte alltid jorden. Väntar gör jag ändå.

Flaggan i stängen har förlorat sitt värde. Ett emblem betyder ingenting. En logga betyder allt. Betyder hur, betyder var, betyder varför. Betyder vem. Dunk dunk dunk. Ett träd, betyder ingenting. Ett äppelträd betyder något. En kolsänka, en arbetare, en syreproducent betyder allt. En promenad betyder ingenting. En paus för ökad effektivitet betyder allt. Dunk dunk dunk.

Ett stort hus i granit. Pelarna såg bättre ut röda. Där sitter de, de som bestämmer. Bestämmer över oss, över träden, över allt. Nationalister kallar de sig. Patrioter, sanna finländare. Äkta, riktiga, fäderländska. De tänker på Finland, på oss, på träden, på finskheten.

Lögner. Det finns inget Finland, inga finländare. Det finns inga träd, det finns inget äkta. Inte längre. Det finns bara budget och konsumenter. Det finns bara syreproducenter och marknadsförd essens. Kulturen dör, vi dör. Dunk dunk dunk, maskinen gör sitt jobb.

Då vi ropar på hjälp. Då vi säger att vi drunknar, då vi ropar att ni blundar. Då ni kör över oss, då ni plundrar oss, då ni förtrycker oss, pressar oss in i en låda, för tiderna är hårda: det vet vi båda! Det är då ni tiger. Vi. Vi lider, ni lider. Ni utrotar er själva, ert land, er nationalitet, er äkthet, det ni ser som så riktigt och säger åt era väljare är viktigt. Det. Finns. Inte. Sen.

Hycklare, det är vi. Det är vi som vill fungera utanför samhällsmaskinen. Det är vi som inte vill fungera enligt reglerna, enligt pengarna. Det är vi som vill att alla andra ska finansiera vårt "klottande".

Det är vi som är hycklare för att vi motvilligt fungerar enligt era regler, enligt ert system. Det är vi som är hycklare då vi ropar i panik och slåss mot det kalla, dödande havet. Ropar för att vi vill leva. Ropar då vi trängs in i en ännu mörkare, trängre låda. Kommer ni ihåg: tiderna är hårda, det vet vi båda.

Det är vi som är hycklare, inte de "nationalister" som sitter i Finlands mest glamourösa dårhus.

Så skär av vårt huvud, våra armar och ben. Bind för våra munnar. Skär i oss så att kulturens blod rinner längs städernas gator. Stäng ner våra scener. Tysta våra förbund. Lägg ner här, lägg ner där. Gör vad ni och er maskin vill. Dunk dunk dunk.

Men vet ni vad? Våra hjärtan kommer ni inte åt. Aldrig kommer ni att tysta våra hjärtan. De kommer att fortsätta slå. Du-dunk du-dunk du-dunk, så kommer de att slå. Starkare och starkare med passion. Och en dag kommer de att slå mer högljutt än vilken som helst penningdriven samhällsmaskin någonsin kan slå.

